

מי זה אני? זה הקדוש ברוך הוא, מלכות השמים הקדושה. המלכות האחרת של עובדי עבודה זרה נקראת אחר, שפתיב (שמות לד) כי לא תשפחהו לאל אחר כי ה' קנא שמו.

ובא ראה, אני - שלטון העולם הזה והעולם הבא, והכל תלוי בו. אחר - צד הטמאה, אחר, צד האחר בצד הטמאה, ושלטונו בעולם הזה, ואין לו כלום בעולם הבא, ומשום זה מי שנדבק באני הזה, יש לו חלק בעולם הזה ובעולם הבא.

ומי שנדבק באחר הזה, נאבד מן העולם ההוא ואין לו חלק בעולם הבא. ויש לו חלק בעולם הזה בטמאה, משום שאותה המלכות האחרת, עובדי עבודה זרה פוכבים ומזלות, פמה הם מגנים שומרים ממנים בה לשלט בעולם הזה.

ומשום כך אלישע אחר שירד ונדבק בדרגה הזו, נטרד מן העולם הבא ההוא, ולא נתנה לו רשות לחזור בתשובה ונטרד מן העולם ההוא, ועל כן נקרא אחר. ומשום כך צריך אדם להפרד מפל הצדדים שלא להטמא בצד ההוא, לזכות בעולם הזה ובעולם הבא. ועל כן זה ברכה וזה קללה, זה שבע וזה רעב. הפל בהפוך זה מזה, והנה בארנו.

ומשום כך, באותו זמן של שנת הרעב, אין לאדם להראות בשוק, ולא לפתח מעינו להוליד בנים לאל אחר, והנה נתבאר.

אשרי האיש שנשמר ללכת בדרך אמת ולהדבק תמיד ברבוננו,

לְיִשְׂרָאֵל לְאַתְּקַדְשָׁא. (דאחמור) (ר"א דכתיב), וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי. מֵאֵן אָנִי. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְלָכוּת שְׁמַיִם קְדִישָׁא. מְלָכוּתָא אַחְרָא דְעוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת, אַקְרִי אַחֲרֵי. דְכָתִיב, (שמות לד) כִּי לֹא תִשְׁפַּחְוּהָ לְאֵל אַחֵר כִּי יִי קָנָא שְׁמוֹ.

וְהָא חֲזִי, אָנִי, שְׁלִטְנוּ דְעֵלְמָא דִּין, וְעֵלְמָא דְאַתִּי, וְכֹלָא בֵּיהּ תְּלִיא. אַחֲרֵי, סְטָרָא מְסַאבָּא. אַחֲרֵי, סְטָרָא אַחְרָא בְּסְטָרָא מְסַאבָּא, וְשׁוּלְטָנוּ דִּילִיהּ בְּהַאי עֵלְמָא, וְלִית לִיהּ בְּעֵלְמָא דְאַתִּי כְּלוּם. וּבְגִין דָּא מֵאֵן דְאַתְדַּבֵּק בְּהַאי אָנִי, אִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי.

וּמֵאֵן דְאַתְדַּבֵּק בְּהַאי אַחֲרֵי, אַתְאָבִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא, וְלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי. וְאִית לִיהּ חוּלְקָא בְּהַאי עֵלְמָא, בְּמְסַאבּוֹ. בְּגִין דִּהֵהוּא מְלָכוּ אַחְרָא עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת פּוֹכְבִּים וּמְזֻלוֹת, פְּמָה אֵינּוּן תְּרִיסִין גְּרַדִּינִין מְמַנֵּן בֵּיהּ, לְשִׁלְטָא בְּהַאי עֵלְמָא.

וּבְגִינֵי כֵּךְ, אֵלִישַׁע אַחֲרֵי, דִּנְחַת וְאַתְדַּבֵּק בְּהַאי דְרָגָא, אַתְטְרִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא דְאַתִּי, וְלֹא אַתְיִיהִיב לִיהּ רְשׁוֹ לְמַהְדֵּר בְּתִיּוּבְתָא, וְאַתְטְרִיד מֵהֵהוּא עֵלְמָא, וְעַל דָּא אַקְרִי אַחֲרֵי.

וּבְגִין כֵּךְ בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַתְפְּרָשָׁא מִכָּל סְטָרִין, דְּלֹא לְאַסְתָּאבָּא בְּהֵהוּא סְטָרָא, לְמִזְפִּי בְּהַאי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי. וְעַל דָּא, דָּא בְּרָכָה, וְדָא קְלָלָה. דָּא שְׁבַע, וְדָא רַעֲב. כֹּלָא בְּהַפּוּכָא דָּא מֵן דָּא. וְהָא אוֹקִימָנָא.

וּבְגִין כֵּךְ, בְּהֵהוּא זְמָנָא דְשְׁנַת הָרַעֲב, לִית לִיהּ לְבַר נֶשׁ לְאַתְחִזָּא בְּשׁוּקָא, וְלֹא לְאַפְתָּחָא מִבּוֹעִיָּה לְאוּלְדָּא, לְמִיָּהֵב